

DAISYTOWN, PA.

Koska tulin valituksi Ihanneliiton puolesta Toverittarelle kirjeenvaihtajaksi, niin koitan nyt ensikerran täyttää velvollisuuttani.

Meillä on täällä ollut Ihanneliitto toiminnassa vasta vähän aikaa, ehkä noin kolmeen kuukauteen. Viime talvena täällä kyllä silloin oli Ihanneliitto—nimellisesti, mutta se pidettiin vaan tavallisena pyhäkouluna ja sitäkin pidettiin aina silloin kun saatiin muilta kireiltä joutamaan, ja niin ollen ei se vastannut ensinkään Ihanneliiton tarkoitusta. Nyt sitä vastoin on toimintamme ollut hyvin vilkasta, kokouksia on pidetty jokaisena sunnuntaina joista joka toinen on ohjelmakokous.

Harjoituksia on myöskin pidetty usein. Olemme jo kerran osaston agitaatioiltoissa esittäneet kuvaelman ja yhteislaulua. Nyt taas olemme kovalla kiireellä harjoitelleet ohjelmaa omia iltamia varten, jotka pidetään 11 p. marrask., ja silloin siellä tulee olemaan taas ohjelmaa tavallista enempi, nim. puheita, runoja, lauluja ja kertomuksia sekä näytöskappale "Yhteinen laulu" ja kuvaelma "Salametsästäjä". Ihanneliiton puolesta toivon nyt paikkakunnan yleisön runsaslukuisena saapuvan näihin ensimmäisiin iltoihimme, jotka omin voimin olemme hommanneet.

—SIIRI LIND.

RAHA-AARRE JÄÄN ALLA

(Jatk.)

Tytöt istuivat kuin kuumeessa. Pappikin vielä piti kummallisen saarnan: "Anna sinä sormesi paholaiselle, niin se vie koko käden..."

"Me menemme toista tietä kotiin", kuiskasi Ida Kaisalalle.

"Kyllä tunnen kenen vekaroita te olette; sinut tunnen hyvin ja kantelen mummollesi heti, kun kirkosta palaan", kuuli Kaisa selkäänsä takaa ja hänen vierellään istuva ryppyposkinen uneliaan näköinen emäntä alkoi äännekkäästi pauhata:

"Kyllä ne selkäsaunassa tuntevat takalihaksissa, sen minä sanon. Minä kantelen kummankin vanhemmille enkä lähde pois ennenkuin olen nähnyt minkä höysäkän nuo pakana-raukat saavat ja minä..."

Tässä hän keskeytti, sillä kaikki kirkossa olijat kääntyivät katsomaan, niin äännekkäästi hän purki vihaansa täällä herran tempellisä.

Kaisan vierellä jo kauvan alkaa nukkunut harmaapäinen pappa heräsi teroittaen kuuluaan ja säesti siihen:

"Oikein, oikein! Tilsiskä tulevatkin jumalattomat häiritsemään vanhurskasten rukousta. Voi teitä jumalattomia!..."

Tytöt olivat kuin puulla päähän lyödyt. Tuskin oli heidän puheensa seuraavaan riviin kuulunut ja se herätti tällaisen pauhinnan noissa teko-pyhissä, ettei kukaan enään ajatellut eikä kuunnellut papin saarnaa, vaan noiden emäntien kerskuvaa itse-rakkautta.

(Jatk.)

'ELÄMÄN KIRJOTUS'

Suom. L.K.K.

(Jatk.)

Kun he vieläkin siitä kiistelivät, tulivat sisälle koulun opettajat, jällessään viimeisen luokan pojat. Vä-

hän hämällään tytöt kaikki juoksisivat pulpettiensa luokse ja istuivat alas. Yleisen metelin vallitessa yksi opettajista sanoi:

"Nyt on luokan toinen ja tärkein kokous. Asettukaa paikoillemme ettei voimme alkaa."

Viimein kun kaikki olivat hiljaisia, otettiin esille kokouksen jännittävin kysymys: presidentin valinta.

"Minä ehdotan että Peggy Morton asetetaan ehdokkaaksi" sanoi Maggie, ennenkuin kukaan muu kerkisi ehdottamaan.

"Minä yhdyin Maggieen", kuului useita ääniä polkien joukosta.

"Peggy Margaret Morton, tahdotko ottaa nimityksen vastaan?"

Peggy nousi ylös innostuneena.

"En, en minä ota nimitystä vastaan", hän sanoi selvästi.

Pojat alkoivat murisemaan ja muutamat tytöistäkin näyttivät suuttuneilta.

Peggy e löllut huomaavinaan heitä, vaan jatkoi:

"Minä toivon, että joku pojista valitaan presidentiksi, mutta minä sentään toivon, että saisin jonkun muun viran."

Pian oli tämän jälkeen kolme presidentin ehdokasta listalla. Mutta kun Peggy kieltäytyi ottamasta rahastonhoitajan taikka kirjuriin virkaa, tuli luokka harmistuneeksi.

"Margaret Morton, otatko vastaan historioitsijan viran?" Kysymys kaikui läpi huoneen.

"En", oli päättävä vastaus. "en ole käynyt kaikkien luokkien läpitse tässä koulussa."

Kun joku muu oli saanut tämänkin viran, kysyttiin Peggyä, jos hän tahtois olla luokan ennustaja.*

"Tahdon", vastasi Peggy kovin hiljaa.

"Margaret Morton ottaa nimityksen vastaan. Ehdotetaanko ketään muuta?"

Kiusan päälle ehdotettiin muutamia hyvin huonoja kaunokirjottajia, mutta kun ei kukaan edes huolinut nimitystäkään, Peggy sai viran. Nyt tuli luokan runoilijan valitseminen.

"Mikä on runoilijan tehtävä?" kysyi Maggie.

"Hänen pitää kirjottaa luokalle päättäjällisin sopiva laulu", vastasi opettaja.

"Minä ehdotan että Peggy ottaa sen."

"Vaun kuinka voin ottaa kahta tehtävää samalla aikaa?" kysyi Peggy ihmeissään.

"Se on kovin helppoa," vastasi opettaja, "sillä kaikki laulavat laulun yhteisesti, vaikka sinun pitääkin lukea ennustukseksi koko luokalle. Otatko vastaan?"

Peggy antoi myöntävän vastauksen ja koska ei kukaan toisista halunnut sitä työkseen, hän sai senkin.

Nyt tulivat muut kysymykset esille. Xänestettiin luokan rintaneulasta ja väreistä, jotka viimein päätettiin olemaan valkoinen ja keltainen. Kokous loppui.

(Jatk.)

* Monessa koulussa ylin, eli päättävä luokka valitsee historioitsijan ja ennustajan. Ensimmäinen kertoo mitä on tapahtunut luokalle ja jälkimmäinen mitä tulee tapahtumaan.

NIMILEIMASIMIA!

Osastot, kirjallisuuskomiteat ja yksilöt voivat tilata tarvitsemansa nimileimasimet nyt TOVERISTA, sillä valmistamme niitä täällä. Hinnat 25c ylöspäin koon mukaan. TOVERI, Box 99, Astoria, Oregon.

Köyhän pikku sisko

(Jatk. 3:lta sivulta)

innokkaasti, viehättävästi, asioista, jotka itsestään omasivat viehättävyyttä. Loiste hänen suurissa, syvissä sinisissä silmissään valaisi hänen hienosti muodostuneita kasvojaan, ja kalpeille poskilleen nousi hento hehku, joka ilmaisi pidätettyä tulta joka paloi hänen jalostuneessa olemuksessaan; ja tämä vuorostaan miellytti emäntää vieläkin enempi kun Antonia miellytti hänen lämpöissä, komeasti puettu persoonansa ja ylellisen mukava asuntonsa.

Anton puhui siksi, että hän tunsii että se miellyttäisi emäntää. Kansallispuolueesta, johon hän ja useat hänen koulutoverinsa kuuluivat, ja jolle he olivat vannoneet uskollisuudenvalan; salaisesta sanomalehtipainosta, jonka kirjeenvaihtaja hän oli ollut; heidän epävarmasta elämästään ja hermoja tärisyttävistä seikkailuistaan, sekä niistä uskollisista ja usein kauniista naisista, jotka uhrasivat voimansa yhtä sankarillisesti ja vapaasti kun nuoret miehetkin. Hän kertoi miten joskus—vaikka ei niin usein kuin

kuvitellaan—naisvakooja onnistui tunkeutumaan heidän seuraansa ja ilmaisemaan Venäjän hallitukselle joitakin heidän toimintansa juonia. Silloin aina täytyi jonkun äidin pojan lähteä Siberiaan. Mutta nämät äitien pojat olivat jo etukäteen laskeneet hinnan ja olivat valmiit uhrautumaan...

Nainen kuunteli kiintyneenä, puhjeten silloin tällöin ihastuksen ja kauhun huudahduksiin: "Miten ihanaa!, kuinka kauheata!" "kuinka romantillista!" jne. Ja todellakin se oli romaania, sellaista joka ei koskaan vaivannut mukavuutta rakastavien, voittoja kiskovien, käytännöllisten amerikalaisen hermoja. Hän oli kyllä lukenut sellaista, mutta mitä ihminen lukee, sitä hän ei usko, tai ei tunne, niinkuin silloin kun sen kuulee jonkun kertovan joka on itse sitä kokenut.

Lyhyt talvipäivä häipyi pian illan hämärään, ja sähkövalot loistivat jo värillisistä kukkamaisista lamputaan, kun Anton vasta ajatteli kotiin lähtöä. Jätetään hyvästi sellaisella kohteliaisuudella jota nainen ei ollut koskaan nähnyt omissa maamiehissään, avasi hän mukkean oven ja astui ulos talviyön pakkaseen.

(Jatk.)

ILMOTTAUTUKAA JOULUKORTTI ASIAMIEHEKSI

Toverin ja Toverittaren JOULUKORTEILLE

HUOM! Mallikirjoja ei lähetetä pyytämättä

Halukkaat voivat ilmoittautua täyttämällä allaolevan kaavakkeen ja lähettämällä sen Toveriin.

Täten ilmoittaudun asioitsijaksi Toverin ja Toverittaren aistikalle JOULU- ja UUDENVUODENKORTEILLE tulevaksi jouluksi. Toiminut joulukortti-asiamiehenä? (Olen—En). Ottanut tilauksia viime vuonna \$.....arvosta.

Nimi .....
Osote .....